

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 9/2008**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 23.12.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

**Председник већа отвара заседање у предмету овог суда
Посл.бр.К.В.9/2008 оптуженог Сирета Дамира, објављује предмет
претреса и састав већа.**

Предмет претреса који ћемо држати данас и касније наравно у неким другим терминима је кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Савезне Републике Југославије чије извршење се ставља на терет овде опт.Сирета Дамиру по оптужници коју ћемо касније ћути.

Веће ради у саставу:

Ја сам Веско Крстајић председник већа, с моје леве стране је судија Снежана Николић-Гаротић, с моје десне стране је судија Винка Бераха-Никићевић чланови већа, записничар је Славица Јевтић, па питам странке да ли имате примедби на састав судског већа.

Странке сагласно изјављују да немају примедби на састав већа, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи, будући да су на исти приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **оптужени Сирета Дамир и**
- **његов бранилац адвокат Цвејић Александар.**

Потом председник већа позива оптуженог Сирета Дамира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сирета устаните, приђите овде, станите за овај пулт, укључите микрофон притиском црвеног дугмета. Ваше име и презиме?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Дамир Сирета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Сићо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сићо. Име Вашег оца?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Симо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајке.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Марија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њено девојачко презиме?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Мецановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мецановић?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, Мецановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени и када?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: 19.10.1963. године у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живите, где је Ваше последње пребивалиште?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам, моја последња адреса је у Норвешкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Норвешкој, то је ова адреса у спису, мени је мало то незгодно прочитати адресу.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не то је, извините господине судија то је адреса од моје бивше жене где ми деца живе, а моја адреса је Сари Баке 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сари Баке 1.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, Сари Баке 1, исто Мусен, тај град, само је крива адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Шта сте по народности?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: По народности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Србин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Србин, чији сте држављанин?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам држављанин Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте стекли у међувремену евентуално држављанство Норвешке, нисте?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не. Моја деца су добила држављанство док сам ја био у притвору, а ја сам стекао право да будем норвешки држављанин али нисам могао због притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Реците ми шта сте по занимању?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам дакле да сте разведени.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Разведен сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико имате деце?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су животне доби?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Син је рођен 1995., ћеркица 2001 године, 13 и 8 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле малолетни су.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Малолетни да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте завршили од школе?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Завршио сам средњу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Гумарску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњу гумарску?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Школу, да ли сте војску служили, када и где?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Војску сам служио 1982. до 1983. у Сарајеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сарајеву, не водите се у војној евиденцији јел тако?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате што од имовине?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непокретне пре свега?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате. Рекосте да сте радник, претпостављам да сте радили и остваривали неку зараду у Норвешкој док сте били?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквим пословима сте се бавили?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је у складишту возио сам виљушкар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Колику зараду сте остваривали у неком просечном месечном нивоу?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Просечно месечно то би било око 2.500 еура.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 2.500 еура?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до сада осуђивани?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се против Вас води неки други поступак?
ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не, колико ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени ДАМИР СИРЕТА

О себи даје личне податке сагласно записнику о његовом саслушању у својству окривљеног из поступка истраге, а од 21.05.2008. године, па га председник већа потом поучи у смислу одредби члана 318 ЗКП.

Господине Сирета пажљиво пратите ток претреса, слушајте шта ко говори, можете давати објашњење и коментаре везано за доказе које ћемо у току претреса извести, дакле по мом одобрењу, а по сопственом нахођењу и потреби и процени можете постављати питања сведоцима, вештацима, давати дакле објашњења и коментарисати те доказе које ћемо ми изводити, а то су кажем Ваша права и пажљиво пратите ток претреса који нам тек предстоји. Сада седите.

Чућемо прво оптужницу.

Након тога главни претрес започиње читањем оптужнице Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије број КТРЗ 4/03 од 17.10.2008 године.

Колега замениче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

«Оптужницом Тужилаштва за ратне злочине терети се Сирета Дамир што је у времену од поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године на Пљопривредном добру «Овчара» у Вуковару у тадашњој Републици Хрватској у саставу бивше СФРЈ, као припадник Територијалне одбране Вуковара, која је била у саставу тадашње ЈНА, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао, а који није имао карактер међународног сукоба противно члану 3 став 1 тачка А члану 4а став 1, 2 и 4 Треће Женевске конвенције о поступању са ратним заробљеницима из 1949. године ратификоване од стране Народне Скупштине ФНРЈ 1950. године и члана 4 став 1 и став 2 тачка А и Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба од 8. јуна 1977. године «Службени лист СФРЈ бр. 16/78» међународни уговори заједно са припадницима исте јединице окр. Вујовић Миролубом, окр. Вујановић Станком, окр. Банковић Мирославом, окр. Златар Вујом, окр. Перић Јовицом, окр. Маџарац Предрагом, окр. Војновић Миланом, окр. Пејић Милорадом, припадницима добровољачке јединице «Лева суподерица»: окр. Ланчужанин Миланом, окр. Љубоја Марком, окр. Милојевић Предрагом, окр. Катић Слободаном, окр. Драговић Предрагом, окр. Атанасијевић Иваном, тада Хусник Ивицом, окр. Шошић Ђорђем као и са окр. Калаба Надом и добровољцем окр. Радак Сашом, против којих је поступак раздвојен и више НН лица, према ратним заробљеницима из Вуковарске болнице, који су претходно положили оружје припадницима ЈНА, а затим предати Територијалној одбрани Вуковара, у коју су спадали припадници хрватских оружаных снага милиција, добровољачких јединица и лица која прате те оружане снаге иако непосредно не улазе у њихов састав, врше убиства, тако што је на потезу Грабово на око 1 км од Овчаре, где су ратни заробљеници у више наврата трактором довежени у формираном стрељачком воду из ватреног оружја пуцао у њих и тако их стрељањем лишио живота, те ја на овај начин лишено живота 200 лица, од којих је идентификовано 193 лица» и онда се наводе та лица.

Не знам да ли је потребно да читам њихова имена и презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није потребно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

«Чиме је извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Савезна Републике Југославије у вези члана 22 истог закона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у смислу одредбе члана 319 ЗКП прочитана оптужница.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сирета изволите. Да ли сте разумели ову оптужницу? Добили сте је и у писменом облику у октобру месецу ове године, данас сте је чули и усмено, па Вас питам да ли сте разумели шта Вам се ставља на терет овом оптужницом?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесам, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте? Не морате одговорити на ово питање, ја сам по закону у обавези да вас питам и да га поставим, ја претпостављам да сте се ви консултовали са вашим браниоцем у том смислу како ћете евентуално одговорити на ово питање, дакле да ли признајете да сте извршили кривично дело које вам се ставља на терет овом оптужницом и своју кривичну одговорност или не?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја не признајем и не осећам се кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени најпре упитан од стране председника већа исказује да је оптужницу разумео, али да кривично дело које се њоме ставља на терет није починио и да се не осећа кривим.

Да ли желите да изнесете Вашу одбрану? По закону нисте у обавези, можете се бранити ћутањем, али видим да се Ви тим својим правом нисте користили у поступку истраге него сте изнели Вашу одбрану.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Желим бранити се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Те да жели да изнесе своју одбрану.

Да ли остајете при одбрани коју сте изнели у поступку истраге пред истражним судијом овог суда, то је било 21. маја 2008 године?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе у целости?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да. Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да то промените у било ком виду?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је била моја прва изјава, ја могу само да додам уз сведоке моје које сам навео да се подсетим тачно време где смо били и шта смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Жели да остане у целости при изјави коју је дао у поступку истраге пред истражним судијом.

Господине Сирета и због овог већа и због бележења свега овога, а ток овог претреса се бележи аудио-видео техником у суду је ли, ја ћу вас замолити да укратко, дакле да укратко ви поновите, односно изнесете вашу одбрану данас овде, да нам кажете шта сте радили у току те ратне јесени, ратног лета или ратне јесени је ли, у Вуковару, да ли сте били ангажовани у каквим формацијама, јединицама, јесте ли учествовали у борбама и потом ћемо посебно говорити о овим данима је ли, посебно наравно о 20. и 21. као данима за које оптужба тврди да су дани извршења овог кривичног дела. Изволите.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па да почнем од почетка, у суштини од 02. маја 1991. када је био тај напад хрватске полиције на једно, то је у суштини Вуковар, део Вуковара, на Борово село, после тога су тензије у самоме граду постале несношљиве за нас Србе, много је ресторана, онда, ове трафике са новинама дигнуте у ваздух и вршена је, један прес на нас Србе и у то време ја сам био у граду али је било јако тешко за живити, људи су нестајали преко ноћи и једно време смо, сам био код моје девојке у стану, будуће жене и после тога у шестом месецу сам са Лакић Жељком, са Бранком Мијатовићем, са покојним Пејић Мирославом отишао за Негославце, то кроз кукурузе, то је једно прво српско село. У том селу смо ми њима тамо исто држали стражу и били у селу док нисмо чули да се једна група вуковарчана организовала у, то је две ипо улице у Вуковару, из улице Петрова гора, тако да сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се баш звало улица Петрова гора?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Улица је, име улице је Петрова гора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петрова Гора?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: И у ту улицу сам, смо и дошли и сад, ја мислим да смо дошли покојни Пејић, Дукић Никола и ја смо дошли у Петрову гору и тамо смо били, држали страже до то је 13. или 14. 09. док се није одлучило да се деблокира касарна, док врх ЈНА није одлучио да се деблокирају касарне. 13-14. сам се затекао у Негославцима заједно са Цвијановић Драганом смо дошли у Негославце преко кукуруза са Бором Бакарићем, пошто је Боро Бакарић био из Негославаца он је био с нама на Петровој гори и тамо смо видели да се мобилишу људи, отишли смо у штаб и добили информацију да се сутра иде на деблокаду касарне, та Територијална одбрана од Негославаца од људи тамо који су били у униформама и са оружјем, тако да смо нас тројица кренули заједно са негославачким тим четом на деблокаду касарне. То смо кренули са тог једног објекта звани «Трешња» и ми смо ту преноћили и у

јутарњим часовима када је било наређење да се крене у акцију, кренули смо у акцију, дошли смо до, до почетка Вуковара, ухватио нас је мрак, нисмо се могли, није било могуће јер је било пуцњаве на све стране, није било могуће да се спојимо са тим другима из Петрове горе, вратили смо се назад на «Трешњу» и сутрадан по дану смо се спојили са Петровом гором која, то смо ми звали Петрова гора, то је била група од четрдесетак људи, е кад смо се спојили већ је касарна била деблокирана и све тако да смо испред тих наших улица те две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли војска учествује, да ли ту има неких ЈНА јединица?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Војска учествује, ЈНА, од ЈНА јединица ја сам видио тенкисте транспортере, они су у садејству, ми смо били пешадија, највише пешадије је било из Негославаца и било је нас око четрдесетак што кажемо вуковарчана који се склонили на Петрову гору и после деблокаде касарне ми смо дошли у линију «Вутекса» Фабрике «Вутекса» и те линије смо држали у суштини док није дошла гардијска бригада, а ја сам мислио да је гардијска бригада дошла много касније међутим из ових списка сам видио да је гардијска дошла 01-02.10. од тада смо група од Мирољуба је била под командом капетана Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је та група бројала људи? Јесте ли и Ви били у тој групи?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па око тридесетак, 35 до 40, било је, није тачан број никад био, неко је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и Ви били у тој групи?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам био у групи и преносио сам осталима мојима у групи шта се договоре Мирољуб и капетан Радић, какав је план акције за следећи дан и смењиво страже и обезбеђење на тој линији, пазио на момке ишао у акцију, то је било кроз до што кажем до ослобођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам само укратко мало технички како се изводе акције?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Акције се изводе, обично иде минобацка или артиљеријска припрема и после тога у групи мојој је било на пример четворо – петоро људи, кућа или две до мене других четири–пет људи, на пример Ђанијеви, ја не могу сад, немојте ме узимати, у трећој кући иза је био Мирољуб са четири-пет људи, даље је било још четири-пет људи и ми смо у почетку од средстава везе смо имали само рупове па се договоримо прије напада у колико сати, кад ћемо кренути, кад престане артиљеријски напад ми само покушамо, покушамо заузети следећу улицу из које се пружа доста јак отпор, јел и с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко координира напредовање тих група?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па то је јако тешко, зато што смо ми у тим кућама, прелазимо преко дворишта али у исто време сви кренемо, некад се видимо, некад се не видимо, али у бити је дал стигнемо до циља, а наши циљеви нису били велики, ишли смо миц по миц, само једну страну улице па ћемо сачекат

до сутра, ако је могуће другу, ишли смо што је могуће опрезније да имамо што мање губитака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, јасно. Рекли сте у почетку сте имали те «Рупове 3»?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ме то одма вуче на то да је то било у почетку, а касније нешто друго?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Добили смо мотороле од, свака група је имала, један у групи је имао моторолу, ја сам у својој групи имо моторолу, Мирољуб је у својој и друге, како да кажем груповође су имале по моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли имате неке шифре за комуникацију?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па, уз помоћ шифри, уз помоћ шифри смо комуницирали али нисмо пуно, само да ли смо извршили што смо планирали или нисмо јел у току борбе немогуће комуницирати, само кад, ако дођем до задатог циља јавим се шифром, «ја сам ок, ту смо» и сад сачекам друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме то јавите?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам јављао Мирољубу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били у вези?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: С Мирољубом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Са Мирољубом у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези са Мирољубом, а Ђани, да ли и њега чујете? Да ли је отворен систем веза да су све мотороле чујне међусобно?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Све мотороле су, е сад право да Вам кажем ја сам се чуо само с Мирољубом, ја нисам баш да сам чуо Ђанија или неког, ја мислим да су мењали канале, док прича Мирољуб са мнош на једном каналу, док прича са Ђанијем с другим, ал то нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него сад ме занима ове остале групе с ким они, Ви кажете комуницирате с Мирољубом.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове остале групе с ким комуницирају? Да ли исто с Мирољубом или, па онда с ким сам Мирољуб комуницира?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па Мирољуб комуницира вероватно са Радићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Радићем.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: А друге групе са Мирољубом, да знамо да смо дошли и кад дођемо до једног одређеног циља наше групе држе тај положај док не дође резервисти, војска, да задржи те, да буде ту стража, а ови људи пошто је то јако психички тешко и да се одморе, повуку се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Мирољуб Вама наређује да кренете, да кренете одређеним правцем или да станете, да сачекате, да, разумете? Неко то мора да обједињава, неко мора имати неку глобалну представу.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Знате шта, да, није било, разумем, али то није било наредбе, ми смо прије акције, ми познајемо тај град, ми смо били у једној улици, само нам је 20 метара, ми нисмо ишли даље више од 20 – 30 метара на дан, наш циљ је да заузмемо на пример само једну страну те улице, нећемо

даље ићи, минирано је, они нас туку, значи кад дођемо на наш, ја сам чуо Мирољуб је дошо на тај правац, значи да су и други дошли на тај правац и само ми јавља «у реду је будите ту док не дође смена» и то је акција завршена. Ми нисмо ишли пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре саме акције одређује ко ће где, која група ће где, којим правцем и тако даље, разумете? Да ли се то претходно припреми?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Самим тим прије акције, прије акције ми смо били у тим кућама сваки пут преспавали у тим кућама, у почетку нисмо имали ни стражу, то смо радили ми све једно две недеље сами и заузет положај и одржат положај и сутрадан ић на положај, тек касније, е то ја могу рећи, тек касније 15. – 16.10. да је дошло више резервиста и више војске, то је све била војска, да нас могу заменити да би се ти људи могли одморити, тако да смо кад се договоре Мирољуб и Радић идемо тамо, морамо узет улицу, али му ту њу видимо, значи наш је само тих 20 – 30 метара да пређемо преко дворишта до следеће куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ту, где су ту војници Радићеви?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да Вам кажем искрено ја не знам ди су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли за та два месеца уопште били у ситуацији да са њима ратујете?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја прва, ја нисам ратовао са редовном војском, код мене није био ни један редовни војник, били су сви вуковарчани, после, током рањавања попуњавало се са резервистима који су добровољно хтели да иду у чишћење који нису хтели да држе стражу, ал то је јако мало људи било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте у поступку истраге да је ту било у тој групи Мирољубовој неких четрдесетак људи, да је ту било неких четрдесетак људи, те да је Мирољуб командовао са једном групом од можда двадесетак, а двадесетак је било код Вас?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па, нисам буквално ја, ја сам кад сам рекао, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А данас говорите 4–5. па ме сад занима шта је право стање?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Разумем ја, кад сам, кад сам рекао 40 ја сам мислио заједно и са Станком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и са Станком?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: И са Станком и са Пејићем, а кад је дошла гардијска онда су се одвојили од нас, Станко, њих 7-8 је отишло код тог Капетана Бојковског, знам да је Пејић исто са пар људи исто ишо на једном свом правцу, тако да је нас у суштини остало ту од те што ја кажем наше групе, једно 25 и дошло је једно десетак са стране људи, а добровољаца, територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли је касније то бројно стање, овај, попуњено, да ли је група увећана?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па у мојој групи за чишћење, увек група та што је од Радића што је Мирољуб водио ту нашу групу није никад прелазила преко 35 до 40 људи са вуковарчанима и са добровољцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а каква је ситуација код Станка, да ли то знате?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја не знам, код Станка је, нисам уопште био на том правцу, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко је Душан Јакшић?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Знам ко је Душан Јакшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ко је он био тада у то време?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: У то време кад смо ми дошли на Петрову гору за те страже знам да је Мирољуб одлазио код њега и Станка сам виђао са његовим аутом да је долазио, ми смо били у тој улици Петрова гора, ми смо држали и спавали тамо у једној недовршеној кући, па је и Пејић и Лакић и ја и Мирољуб, ми смо спавали у једној недовршеној кући, а хранили смо се код комшија, код тих, биле су две старије жене и заједно смо се хранили јер није било дејстава док није то 13. и 14. кренуто, а Јакшић он, ја сам кажем није то никакво наређивање, ја Јакшића нисам познавао прије, прије док нисам дошао то 1991. у ту улицу, ја тог човека нисам познавао и знам да су и Станко и Мирољуб ишли код њега и договарали се и ето толико знам о њему, које су функције они имали не знам јер кад смо се ми вратили шта је било, ништа настављамо само држимо стражу, јел ми смо само чекали у суштини што је и дошло тај дан, с тим да смо ми у међувремену са Петрове горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, али после кад је дошла гардијска бригада и кад се кренуло у борбе за Вуковар шта се тада дешава са Јакшићем?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па ја то не знам, ни каква је његова функција, он није био са мном у екипи, ја сам само гледо моју екипу и шта ми је задатак за сутра, ето то је, и све што сам примом од, повремено сам се срето са Радићем и са Мирољубом или кад враћам своје момке идемо до Петрове горе тамо се окупамо, једемо, вратимо се, то све није далеко, то је све пешке одете 10–15 минута од прве линије на пример до улице Петрове горе, али искрено функције од Јакшића, од Мирољуба, ја њега никад нисам звао комаданте, ништа, само Мирољубе и ови моји Сићо, нисмо имали неко да морамо присиљавати људе да морају ићи у акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био, ево реците ми ово, ко је Вама био непосредно претпостављени старешина?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па за мене је био Мирољуб, али знам да ми је био Радић, кад нема Мирољуба Радић капетан, Радић од војске, јел Мирољуб није имао никакав чин исто ко и ја, били смо вуковарчани који смо дошли тамо и био је рат. У то доба нико није имао чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то стање је тако трајало док је трајало, кад су по Вама борбе у Вуковару завршене?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Е борбе су завршене, јел ја сам ту групу напустио то је било 6 – 7 дана прије званично завршетка борби, јер сам једном чуо од капетана Радића кад смо се, ми смо заузели насеље баш сам ја ишао са мојом групом Шесте пролетерске, дошли смо на реон Вуке и кад сам се враћо капетан Радић каже «браво момци» ми смо своје завршили у тој акцији или дан прије, ја не могу да се сетим, био је Мирољуб рањен и он је одвежен на ВМА, после тога смо ми дошли до Вуке, мени су се ноге загнојиле, ја сам реко

исто Радићу, каже он свеједно је све добро, ми смо дошли на, на свој правац од његове чете, ја не знам шта је било са Бојковским, са другим четама, ја кажем ја идем до Негославаца, нема проблема, и тако да сам ја за предају чуо, сад у Негославцима ил ког сам био, ја мислим да ћу то се подсетити уз моје сведоке, ја чак мислим да сам био са Цвијановићем или са Бором Бакарићем, ми смо били у једној речено је сутра је предаја, тако да сам ја у град смо ушли без икакви борби, никаквих пуцања није било ништа, ја сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли Вам је у сећању неки датум, конкретно неки датум завршетка борби, предаји и тако даље?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па датум је сигурно 18., 18. 11. ја знам да ја дајем изјаву на мосту за телевизију и то нисам, ја сам био мало напред, па је тај Савић Мирослав позвао мене, каже оди Сићо ту су новинари да дамо изјаву, ја сам реко ту сам одрастао и живио и то је био 18. и отале смо кренули пешке све кроз град, пуно је цивила пролазило, излазило, ми смо отишли, задње што сам дошо то је било до болнице, а кад сам дошо до болнице пред болницом је био, стајали су Хрвати у болници, била је војна полиција, био је чак један војни камион испред болнице, ето то је све што сам дошо до болнице и ту је један мој пријатељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то доба дана било кад сте Ви дошли до болнице?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре подне, после подне?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па по сунцу би ја реко, сунчан дан је био, да је то било негде 12, један сат можда, јел је зимско доба тако 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква је ситуација коју затичете ту тада, да ли сте могли ући у болницу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам улазио у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био народ у дворишту болнице?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Било је пуно народа у болници, испред болнице, неки су, ја сам видео да су неки утоварени у камион, питао сам где иду, возе се за «Велепромет» и онда сам дознао да је на «Велепромету» сабирни центар и од болнице се опет идемо полако кроз град, срећем пуно војника ових из моје групе, сви су сретни што је завршено и оданде сам кренио за «Велепромет» да видим људе, да видим ко излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тада на капији болнице има каквог обезбеђења од војске, војне полиције?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам, да Вам кажем видео војну полицију али уопће нисам обраћо пажњу на то, то је сад ствар војске и то је то, дошо до болнице и враћам се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли улазили у унутрашњост круга болнице?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам улазио у болницу, само до болнице сам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете неки, неке су људе транспортовали камионима?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам видео камионе, ја мислим чак има и на том снимку, јел тај снимак што је норвешка полиција узела од мене у стану, ја сам тај, ту касету добио док смо били у азилу у Норвешкој, то су људи Срби што живе у Норвешкој то пратили преко сателита, па су само снимали из дневника и ја мислим да чак има на том снимку ди тај један Дадо се грли са својом сестром то је пред болницом и види се иза ди један војни камион, ди се цивили утоварају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је по Вама 18. све 18.?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте сигурно да је 18.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то са Нином Брајовићем на оном мосту?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: На мосту је 18. сигурно, ја мислим чак и да пише датум и да је он реко датум, сад се ја не могу сетити, јел ја ту касету нисам гледао па сигурно једно 3-4 године, то је стајала код мене као једна успомена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ВХС касета или је?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је ВХС касета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВХС касета. Да ли сте Ви у болници били пре тога?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисам ја био у болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници, код болнице, код болнице?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам после изјаве са Нином кренио пешке за болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то Вас питам, дакле после?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, да, јер до болнице је био и СУП па сам ишо после, кад смо, сам дошо до болнице па смо се враћали ишли у СУП у подрум, па ишли смо назад гледали тај разрушени град и гледали ди се, ко се од познатих људи живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава, како је ваше даље кретање?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па ја сам после тога до «Велепромета» био је дан, неко ме је довезо до «Велепромета» не могу сад да се сетим, или смо пешке ишли, било је ту пуно аутомобила, то је стварно маса људи, сви излазе из подрума, тамо је био хаос, тамо сам дознао од ови људи што су испитивали неко ми је рекао каже и Тања и деца, ми доста знамо о Вуковару, да је Тања извучена ја нисам ни знао да је, јел сам био, нисам био у акцијама тих задњих 5-6 дана да је извучена једно дан-два прије и да је већ у Новом Саду, тако да сам отишао у Негославце после сам отишо у Негославце па сам био код чика Пере Бакарића код таста од Петковића, не, мог сведока тог Недељка Петковића и он је Петковић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Код њих сам био, ту смо попили, ту је навратио био једанпут Здравко Зорић, ја сам осто с њима, е сад после је дошао Драган Цвијановић и Бато Недељко, ја мислим да је дошо и Бранко Мијатовић и онда смо ми још, сео сам с њима, то је било већ сигурно девет сати – десет сати навече, десет сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све тај 18.?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим да је то све 18. морам се подсетити са људима јер то је давно било, ја никад о томе нисам размишљо судија, јел

нисам мислио да то треба некад да упамтим, тако да ћу ја моћи то објаснити уз Петковића, уз Бору Бакарића јел они су дошли по мене, ја сам сео с њима у ауто па смо ошли до Вуковара до «Велепромета» да видимо јел још неко извучен и онда смо се вратили јер смо планирали сутра за Нови Сад, тако да смо ми сутрадан ја сам ишо за Нови Сад са Бором, са Батом, са тим Лалом ми смо ошли за Нови Сад, био је план ал смо то вече и попили и тако да ћу се ја боље подсетити уз сведоке кад их будете, јер ја нисам био на саслушању сведока и они не сећају се пуно ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто у Нови Сад идете?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја идем у Нови Сад да се, то је од Бранка Мијатовића сестра моја девојка, а она је ошла код своје тетке заједно са мамом и сестром, њих три су биле у подруму, једном у подруму и баш у једној улици између две ватре и извучене су из подрума и брат њен хоће да види мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваша девојка била у току рата?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Цело време у подруму у Прерадовићевој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: У Вуковару са мајком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте са њом имали никаквих контаката?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Никаквих контаката с њима, с њом нисам имао и њен брат је био с нама, а њен брат је из Негославаца отишао за своје село Боботу преко Србије отишо је за Товарник па је отишо за Боботу па се после вратио у Вуковар, а с њом никаквих контаката нисам имао док нисам чуо, први пут сам је видио после ето три месеца у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте односима били са њом?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Са Тањом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Онда ми је била девојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте били у свађи некој?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисмо ми били у свађи, после смо се, оно били заједно, били цело време у Новом Саду заједно и онда сам ја ошо у Вуковар и спремио ту једну кућу што смо Цвијановић заузео за мене и онда је дошла и њена фамилија мајка и сестра, после су они отишли у другу кућу, а ми остали живити у тој кући, ја и Татјана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Колико сте остали у Новом Саду?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: У Новом Саду сам, ја сам у Вуковар дошао то је било негде једно 20. децембар те године, тако ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 20. све време сте били у Новом Саду?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Били смо у Новом Саду, па смо једном скочили до Београда и тако већином смо по Новом Саду били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви и ови које наводите?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте, с њима сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Тањин брат?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Тањин брат и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Недељко?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: И Недељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Лала је из Новог Сада?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Је он је из Новог Сада па смо спавали код њега, па ја мислим да смо ми и до Новог Кнежевца отишли, тако да смо путовали ту свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази Ви рекосте да сте остали отприлике до 10. децембра те 1991. у Новом Саду?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па 10– 20. сад то је мени, опет Вам кажем стварно то никад ми у животу није било да морам памтит, зато кад би са мојим тим сведоцима са којима сам ја био тамо, можда се они боље сећају тачнијих датума, кад смо ошли, кад смо се вратили, али 10. јесте ил 10. јануара, децембра, 10. јануара смо ишли у Београд, знам то исто код Радића смо били, тако да ја бих са сведоцима с којима сам био, с којима сам отишо из Негославаца са тим голфом са Батом, са Бором, па да се подсетимо тачно шта смо радили, не могу се сад сетити тачно сваки дан ди смо били у Новом Саду, знам само да сам ја дошо прије ја и брат од Татјане, Бранко Мијатовић, дошли смо прије, очистили ту кућу мало, нашли неки шпорет да буде топло и после тога су дошле њена мајка и сестра млађа и онда смо сви тамо били јер смо нову годину ту 1991/1992 дочекали у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате где је Пољопривредно добро «Овчара»? Ви сте вуковарчанин.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам био тамо никад, ал сам чуо за то јер сам из Вуковара, неки су ми пријатељи прије рата радили на том Пољопривредном добру, неки један, тако чуо сам, јер ја сам, нисам имо потребе да идем, то је ван Вуковара и тако, то сам чуо, али не знам тачно ди је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је локалитет Грабова?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: И за то сам чуо да је то неко језеро али не знам ни то не бих могао наћи сам да сад седнем или да идем пешке ја сам не би могло наћи, чак ни Овчару, можда по путоказима, али не знам, нисам никад био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате ко је практично у овом поступку вашем је саслушан као сведок сарадник у поступку истраге, сведок сарадник број «1»?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја, сад сам се ја збунио да ли је то вуковарчанин или, или војник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него овај из Србије.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Добро, добро, зато ОК, ја њега сам срето у Вуковару у току борби јер је био курир код Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Сретали смо се па десетак пута у том периоду додк, док ја нисам ето напустио то што кажем, стварно ноге су ми се биле загнојиле и нисам могло одати једно три дана, ишо сам у болницу, добио неки хиперманган да оперем, што је била болница привремена у Негославцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Њега познам тако што је био и ја мислим да сам га једном срео после, неко, на прослави тог 18. ето то је с њим, нити је он

долазио код мене кући ни нешто, тако га познам, познам га можда месец ипо дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, какав је борац био ако ишта знате у том смислу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Он, што се тога тиче борац, он је био само курир, можда је он дотрчо до Мирољуба нешто што ако не раде мотороле или то, а за борац ја не знам јер он није био са мном у борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био с вама па не знате ништа?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Немам појма шта је он радио, имао је задатке вероватно код Радића, а сад да га видим вероватно би га препознао, али да га опишем, ја мислим да је он црн, да је црн и да је мало вишљи од мене, ето и да је моје грађе, да није био нешто шири од мене, а да је вишљи од мене, па јесте вишљи од мене можда 5–10 цм и да је црн, онда је имо 19 година, не могу га ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је имао 19 година?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па војници колко су имали 19–20 година ето то, сви су они имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био војнички подшишан, обријан?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: А једно, ја мислим да је он носио доста цивилних ствари на себи и ја мислим да је често у шлему ишо кад је долазио ту и кад сам га, како да кажем, ја га видим из даљине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилних ствари мислите на одећу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, да, да, комбиновано цивилно и војно, ето то је колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао од наоружања?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па то нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Вероватно сви, ко и сви аутоматске пушке јел смо сви имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви дужили?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам дужио аутоматску пушку, имао сам шкорпион и бомбе и муницију и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шкорпион?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У футроли или?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: У футроли је био нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је онај други вуковарчанин?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Њега знам исто после рата највише, ја тог човека прије рата нисам познавао, нити је био са мном у рату да кажем, нисам га срето у рату, на ратишту или негде. Ја са с њим више се познавали и после рата по кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из времена после рата?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: По кафићу, знам да је имо и кафану после, али у току рата га ја нисам виђао, а прије рата се нисмо познавали ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ових дана значи тих последњих дана Вашег боравка у Вуковару 18., 19. како ви рекосте, да ли сте били до касарне, да ли сте одлазили до касарне?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да вам право кажем ја се тога не сећам, ја сам читао у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велепромет и касарна су близу један другом?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте, ја сам читао у изјави да Куштро каже да ме је он довео до касарне, то је могуће, свако нас је могао довести до касарне, а касарна и «Велепромет» то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: 5-10 минута, тако да ако је Куштро реко да је он мене довео до касарне то може да буде, ја нећу да узимам да кажем и јесте и није кад се ја тога не сећам јер ми смо ишли из центра града и мој циљ је био да идем до «Велепромета» да видим, људи долазе да видим, људи пуно има и од пријатеља, комшија, од цивила ко је извучен, овај, тако да је могуће да сам ја био до касарне али то ми ништа није претпоставило да ми је значило да ми се урезало у сећање да сам ја био код касарне па се задржо у касарни па отишо после до «Велепромета», то, то се стварно не сећам, али знам да сам био у «Велепромету» по дану, то би могло бити у току дана само, после значи, ја сам био на мосту био је дан, па онда до болнице, па пешке негде до центра, е негде од центра можда сам негде срео или Куштро мене са аутом или неко, или нас двојицу-тројицу па смо ошли до, могуће да је довео до касарне али то је ок, они иду до касарне, ми ћемо пешке до «Велепромета» јер стално гужва, маса људи је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у поступку истраге рекосте да је Вујовић постао командант ТО Вуковар након што је Вуковар ослобођен, то сте рекли у истрази?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја кад сам, да Вам појасним то, кад сам се ја вратио из Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог децембра?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, да, та кућа ди је Цвијановић и ја ди смо ми живели и куће поред нас, то су биле спратнице куће, е ту кућа поред нас је била оформљена општина Вуковар и Територијална одбрана Вуковар и кад сам ја дошо ту да сређујем, ту је била та, штаб територијалне одбране и општина одмах кућа поред, то су дводомке и ту сам ја онда отишо, био је и Станко и Мирољуб и сам дознао да је Мирољуб начелник Територијалне одбране, да је Станко заменик, ту сам се с њим први пут и поздравио и дознао у ствари од њега, јер ја сам чуо да је он рањен, а дознао од њега да је био рањен још једном у овом међувремену док га ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га тада видели тамо Вујовића?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да. Ја га нисам видио од како је он рањен, једном са ја био на ВМА и тамо сам га видио, е то исто, ишо сам са Бором Бакарићем, на ВМА смо ишли и Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Моји сведоци ће. На ВМА сам видео Мирољуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад је то било?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да вам кажем датум не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не датумски, него је л' то било у току рата или после рата?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се то из Новог Сада, док сте били у Новом Саду одлазили у Београд на ВМА или је то било још док сте?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је било, зато вам кажем, ја ћу то са мојим сведоцима да ме подсетите, знам да је био, прво је био Боро Бакарић рањен, па се он вратио у Борбу са ВМА. Е, онда кад је Мирољуб био рањен ја сам рекао, ја сам отишао на поштеду. Е, сад ја мислим да смо ми у том периоду док сам ја био на поштеду отишли до Београд да на ВМА и вратили се, чак мислим да смо ишли у Стапар код Борине жене јер је она била у избеглиштву у Стапару. Ја не могу да се сетим, само са мојим сведоцима да ми повежемо где смо ми све заједно били јер ја сам био цело време с тим људима, а Мирољуба сам после тог рањавања на ВМА кад сам га видео, видео га први пут кад сам се вратио у Вуковар, то је било неких од 10-20. не могу тачно датуме да и онда сам дознао да је ту штаб. То је баш игром случаја до те куће где смо Цијановић и ја очистили да живимо са фамилијом, јер то је тај део ближе Петровој гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у поступку истраге рекли да је он два пута рањаван?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па то сам ја чуо, то сам ја чуо да је он био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него два пута да је рањен? Да га је други пут у Вуковару ранио неко лице под надимком «Ђаво»?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То сам ја чуо од људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Можда чак и од Боре, Гаге, то се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То ја не знам како је дошло, ја сам чуо да је рањен па је због тога он отишао опет на ВМА зато сам га срео тек после кад сам дошао из Новог Сада, ја сам био у Новом Саду. Он је био тек дошао како ја знам из приче јер ја то нисам видео, ја могу само рећи што је неко рекла-казала да је дошао са ВМА и да је одмах био рањен тај дан и да су га опет одвезли на ВМА. А то кад смо ми били на ВМА то је било само оно његово рањавање у борби, колико се сећам и то кажем морам се подсетити са мојим сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није много битно, нису нам сазнања у том смислу баш таква, но добро, то није много важно, нема додирних тачака с овим што се вас тиче. Дакле, опет тих 18. и 19. по вама и тај дан кад је тај интервју сачињен са Нином Брајовићем, да ли у та два дана срећете Ланчужанина?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја нисам срео Каменог. Каменог исто нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са Каменим те јесени?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па Камени је, ја његову групу и то нисам пуно виђао, нисам их уопште, једном сам га можда видео јер и њега нисам познавао ја

прије рата и та његова група је била десно крило од нас тако да нисам га ја виђао нити знам шта је водио, како је водио, знам да су били добровољци и да их је камени водио али га нисам виђао у току борбе нити сам га видео ни тај дан, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рецимо њега видели први пут те јесени?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па не могу да се сетим кад је то све измешано, да ли сам га видео после рата, у рату, ја мислим да сам га једном видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, какву је униформу имао? Чули смо да је он, ево наводи се уосталом и у оптужници, да је командант ове добровољачке јединице «Лева суподерица» и то није спорно?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То сад ја, мени је то мало чудно, јер он је «Лева суподерица» ми кад смо били тамо је та «Лева суподерица» није ни била, како да кажем, да смо очистили, баш сам ја дошао први, то је било негде, «Леву суподерицу» ја знам глупости делове града, и у суштини ја за њих као «Леву суподерицу» исто дознајем тек кад сам дошао у Вуковар да су они себи дали име, говорим кад сам се вратио из Новог Сада да су дали име добровољци из Србије «Лева суподерица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је само име, него вас питам ово како је Камени изгледао, какву је униформу имао?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па имао је зелену униформу, не могу ја, ја с њим нисам био, можда сам се срео једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то маскирна униформа, или она редовна или?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја не могу да се сетим, било је то све СМБ, сви смо били шарени и ја сам носио једно време цивилно, горе само чојано, у мојој групи значи било је 20 сви су различито били обучени, сви и редовна војска је почела да облачи, тако да не могу да кажем да су неки једнообразно били, сви су користили и униформе и један део цивилне опреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је он био и по чему специфичан?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па није, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У изгледу, стасу, гласу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па није, ја сам се са Каменим више упознао после рата и то једно годину, две, човек је имао и кафић и тако, ја њега нисам познавао прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове остале из те групе, чули сте како се зову: Милојевић, Драговић, Љубоја, Катић?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Њих сам ја сретао кад сам се, како да кажем, боље упознао са Каменим па кад су била та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тада ових дана?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: У рату се не сећам ја њих, у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових дана непосредно након завршетка борби?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: А након завршетка борби, кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја Вам кажем, ја сам отишо одмах дан после у Нови Сад, кад сам се вратио онда смо имали других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него овај 18. и 19.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја испрва нисам никог срео, ја сам само ето са овом групом људи које сам споменио да сам био с њима, друге не знам ди је ко шта радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Вују златара?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па њега сам ја упознао на Петровој гори у једну акцију кад смо ишли, ја се тога стварно сећам човек је био рањен, имао је панцир, лежао је овако ко десно од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је рањен био?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: По ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ногама.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јер је имо панцир и њега су одвезли за Негославце, ми смо наставили акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Е то да Вам кажем датум, да Вам сад искрено кажем ја сам сад чито људи поговарају друге, ја не знам, то је било негде 7–8 дана зато што сам погрешно датуме кад је гардијска дошла, једно 7-8 дана како је гардијска јединица дошла да смо ми имали ту акцију. У тој акцији је био и Ђани већ преко пута те улице, ал су нас они докачили са бомбама, са зољама, тако да је било 3-4 рањена, не само он, тако се ја сећам и да је одвежен, а те панцире смо скинули па смо дали други ко је хтео да узме панцир, е то ми је некако остало у сећању и после га нисам више видио никако тек кад сам се вратио у Вуковар кад више рат није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пејић, Калаба? Познајете њих претпостављам.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па за Наду, да, Наду знам зато што је капетан Радић је био, кад год ми је требао Мирољуб ја сам дошо до капетана Радића тамо су били и Нада је тамо била кувала им кафу, то је њихова кућа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија кућа?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па од Наде и од Станка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Наде и од Станка?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, а за малог Пејића знам да је био с нама у Негославцима и све, а ми кад смо хтели ићи на Петрову Гору његов брат њему није дао да иде с нама јел млађи и тако да је он осто, њега не знам ништа ди је био, шта је радио, да кажем јер је био са Негославчанима, ди је био, нигде с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми само још ово, како Ви објашњавате себи то што Вас ови неки људи терете, на овај начин на који Вас терете? Имали сте прилику да прочитате изјаве сведока сарадника из поступка истраге и касније са оног главног претреса, мислим да смо Вам све ископирали, је л' тако колега Цвејићу и те записнике, како Ви себи објашњавате то што Вас ти људи терете јер Ви кажете нисте тада ту, а они кажу ту је.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте, ја сам, па господине, овако, па сад ћу покушати објаснити: као прво да Вам објасним ја сам био у Норвешкој 10 година, ја сам чуо да је по новине, имамо тамо новине у Норвешкој наше

2003. још да су похапшени, многе људе ја познам од тог, ја се нисам ништа што ја кажем да је то мене нешто такло, ја с тим немам везе, људе су похапсили па сад ће да се суде, тако ја никад, живио у Норвешкој, никакав нисам добио како да кажем од Србије неку да ме зову на суђење или нешто, нити сам мењо име, чеко сам тамо, у ствари ја сам чеко да добијем српско држављанство, не норвешко, али српско нисам мого добити зато што су биле процедуре, тек сад задњих годину дана док сам био у затвору у Норвешкој изашло је исто у новинама да сваки Србин може да добије српско држављанство, а деца су ми добила норвешко док сам био у затвору, то сам ја потписо за њих, ја сам хтео српско држављанство, деца имају норвешко, ја српско држављанство па једног дана кад одем у пензију доћу у Србију да живим међу својим народом, ето то је био мој план и кад су ме ухапсили кад су ми рекли да сам оптужен, ја сам реко то је немогуће јер ја нисам био тамо, ја ћу покушати доказати, а сад ви мене питате како то може да буде само да су ме заменили, нас је било пуно сличних и да им је било чудно откуд Сићо није био тамо, ето игром случаја ја нисам био тамо на Овчари нити би ја то радио, зато што ја имам неке принципе у животу, док је рат рат је, кад је рат завршен рат је завршен, за мене друге, како да кажем, институције имају ко брине о ратним заробљеницима, о цивилима, о томе. Ја сам у том периоду задњих тих дана гледо стварно да дођем до девојке, да се договоримо како ћемо и шта ћемо даље и то сам направио и тако сам наставио читав живот, а то што сведок један или два мене спомињу ја ћу пробати да докажем да нисам био и уз помоћ мојих сведока, уз помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго, то, разумем Вас, али Вас ја само питам.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, да је могућа замена, да Вам кажем искрено било је нас сличних као ја па најмање 15, што су носили и фесове и кокарде и браде имали, најмање 10–15 људи било слично обучено као ја, тако да ја кажем могли су се забунити јел ти ме људи у суштини нису добро познавали, а моје је да, ја ћу да говорим истину и да говорим ди сам био и шта сам радио, а нисам се ја с тим људим замерио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они Вас, они Вас не само описују, видели сте?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и са брадом и са косом и са капом личком мислим.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте, али то је господине судија, јесте то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је личка капа са кићанком, али и именом и презименом па и надимком.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја Вам кажем да ни један од та два сведока нису могли знати ни моје име и презиме, зато што од мојих најбољих пријатеља нико није знао ни име ни презиме. У Вуковару с којима сам одрастао годинама сви су ме звали Сићо и нису знали моје име и презиме, а не поготово Бора Крајишник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: И други сведок војник који је био, који ме је видио месец ипо дана, да је био сваки дан са мном, али сви други из моје групе, зато

ја желим и Савић Мирослава као сведока, који исто није вероватно знао моје име, већина људи, 90% није знало моје име и презиме, само надимак Сићо и прије рата, не говорим ја само за рат и у граду сви су ме знали по надимку и то ме је зачудило откуд та два сведока сарадника знају моје пуно име и презиме, може за сведока «2» кафанцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је кафанција Вуковарчанин.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, али он је мене упозно боље тек после рата и ми смо ишли заједно и у резерве неке и на прославе и виђали смо се и виђо ме је таквог и дозно је како се зовем и то је ок, али то је мене изненадило ако се вратимо у 1991. годину упознавање стања 1991 године, ја са тим кафанцијом, он ме чак није ни познавао, нисмо били у борби, а курир овај он је могао да зна мој надимак што су сви знали и видио ме како изгледам али да је знао моје пуно име и презиме не верујем да је знао, тек после, ал то, то ме и чуди да је неко, ево да је тај Савић Мирослав реко да зна име моје и презиме, па би још некако поверо иако је млађи и био цело време у тој мојој групи, али неки људи које нисам ни видео у току рата и овај други који је један војник ЈНА који је негде из сасвим другог дела Србије да тачно ме описују именом, презименом то ја сумњам, не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само да ли сте тада док сте били у болници да ли сте видели неког, Ви сте Вуковарчанин, да ли сте видели некога од људи Хрвата цивила који се после наводе као нестали или као неко ко је жртва овог кривично правног догађаја, јесте ли видели тај списак?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Господине судија, нисам био у болници. Каки списак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте и овај списак жртава претпостављам

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, у болници ја нисам био, то је као прво, био сам само до болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте до болнице.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: До болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да сте видели народ у унутрашњости дворишта, па Вас то питам.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Само сам једног Жарета препозно и опсово сам усташку мајку зато што знам да је он једном мом пријатељу, позвао је МУП-овце то је било негде у јуну 1991., позвао је МУП-овце и они су га претукли и кућу му претресли, а то му је комшија био и онда сам му само рекао «шта радиш ти овде», и он ништа, а он мени каже «ајде иди» и то је сва конверзација између мене и њега, тог сам препозно јер тог сам човека знао из виђења зато што је био у тим СОФК-и и тим организацијама, ето он, у омладинској, а друге људе нисам ни обраћо пажњу право да Вам кажем, нити сам ког препозно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Кожул Франа?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Он је, ја тог човека не познам, ја познам, познавао сам његовог сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се звао син?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам прочито ту да је он Кожул Јосип, њега сам познавао из града зато што је то био један, ето тако да кажем, није радио никад и стално је по кафићима, по граду је био, знао сам га из града, али нисмо били нешто пријатељи, само једно време, један мали период они су живели у једној згради до нас па су после ошли у неки други стан, тако да сам ја тог младића познавао из града, он је доста млађи од мене, ја мислим једно 4-5 година, али оца му нисам ја познаво, нити би га препозно кад би тог видио човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли читали овај записник о његовом саслушању?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам чито и то је мене изненадило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек Вас, он тврди да Вас је видио у болници.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле да Вас је видео у болници, да Вас је у болници видео 19.11., дакле 19.11. и наводи вас именом, презименом и надимком и он наводи Ваш надимак Сићо, разумете?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па господине судија, као прво, тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њега не знате и сад ми није јасно како он зна Ваше име, презиме и надимак?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па то је и мени чудно, јел тај човек мене не би могло препознати ни пре рата, јел они су се одселили кад сам ја имо својих можда 16 година из те зграде, нити ме могло видети, нити смо генерација, нити ме могло препознати како ја изгледам у рату и да је он кад сам ја дошо, јел мени је брада и косу сам почео пуштати тек од јуна 1991., до тад сам имо онако косицу куштруву и обријан стално, тако да тај човек мене није могао препознати да ме види каки сам био у рату, нарасли ми и коса и брада, то ме стварно чуди, како он може да ме препозна, не би ме препозно ни онако какав сам био док није почео рат, а ја Вам кажем кад сам ошо у Негославце онда сам почео пуштати браду. То ми је чудно, јел немогуће да он зна мене именом и презименом и да ме зна како изгледам, а не би ме знао ни како изгледам и прије рата, а камоли у ратним дејствима и то, зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само још ово, у каквим сте Ви односима са Цвијановићем?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па ми смо имали једну свађу али ми смо у добрим односима, ја мислим да смо у добрим односима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте једну свађу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте, имали смо једну приватну свађу и на томе се завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је било 1996., ето да кажем 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се након тога помирили?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисмо се помирили али смо живели кућа до куће, исто дводомка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисмо нит свађали се нит смо, виђали се по кафићима, у истим кафићима заједно, само ето једноставно нисмо више били добри ко што смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам после касније кад сте већ отишли у Норвешку да више и нисте били у контакту?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не, ја са никим од ових људи што су оптужени с никим нисам био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него са Цвијановићем?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не. С никим ја нисам био у контакту, једино од свих тих људи сам био са Ђанијем што је био заједно са мном тражио азил, а он се вратио добровољно у Србију и од онда га нисам видио до кад сам био у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате још нешто да кажете што Вас можда нисмо питали?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па ја за сад немам ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно питање председниче везано за оно што сте Ви већ поставили па можда у наставку тога питања, у каквим је он односима био са сведоком сарадником «1» за време тих тамо ратних дејстава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватио сам да сте се срели десетак пута?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Десетак пута смо се срео с њим и виђо сам га, знам да је био курир код, знам му надимак, знам курир да је био и виђо сам га и описо сам га како га се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, не него у каквим сте односима били са њим?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисам ја с њим никад и кад је то, кажем Вам кад је оно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни добро ни лоше?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ни добро ни лоше, поздравили смо се кад је дошо оно у Вуковар на прославе те, поздравили смо се ко да, оно ратни другови, ето, а иако никад нисмо ни били заједно, да је био са мном у акцији или нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Исто питање и у односу на сведока сарадника бр.»2», он је објаснио да га је виђао после рата и практично сазнао ко је и шта је, да ли је са њим био у икаквим односима?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Нисам никад био у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај човек је био и даље у Вуковару?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте у Вуковару, држао је кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то време држао кафану па Вас то пита заменик?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јесте, па виђали се и по униформама кад се вратимо из резерве, нисам се никад с њим ни закачио нити ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Имам питање да отприлике, обзиром да је рекао да је 10–15 можда и више људи било слично, условно речено имица као што је он, значи да ли може да се изјасни од лица која су на оптужници овој за

Овчару овај главни предмет и евентуално од сведока да ли је неко изгледао тако како је он описао себе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели шта Вас пита бранилац?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Разумем шта ме пита, мени је најсличније Ђани изгледао, он је имао капу као и ја, а сад за ове друге, јер су носили и добровољци и тако не могу, али знам да је Ђани имао сличну капу као и ја и било је још других, Ви ме питате за ове оптужене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било и за оптужене и за неке друге људе које сте Ви познавали, који су можда саслушани као сведоци из Вуковара из Србије?

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Могу да поновим питање? Како је изгледао Цвијановић Драган, да ли може њега да опише?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па он је изгледао малтене исто ко и ја, исто је капу имао, исто браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исту капу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, не исту капу, али све те са фесом капе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је он имао капу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па исту такву са фесом као и ја, сличну, јел имате те наше Крајишке имате три-четири врсте, али су јако минималне разлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У нијансама се разликују?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: У нијансама да. Ја мислим да је он имао далматинску, он је Далматинац, ја сам имао личку што сам добио од деде, Ђани је имао кордунашку ја мислим да је кордунашка, тако да кажем, био је један Апић Дражен он је био носио је исто, било нас је једно 10-15, ја мислим да се негде и говори то, али ја сам заборавио, са сличним, а сви су, слично је то како да кажем, брада, коса и ето, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву је Цвијановић имао косу, дужу, краћу?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Он је имао боју косе као ја и имао је дужу косу, имали смо исте дужине косу, сад је мени нарасла, али у рату је мени тако коса била до доведе до рамена, тако је и њему била и имао је браду сличну као и ја, јел смо исте, имамо и плаве очи оба двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли њега негде на том снимку, на тим снимцима?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја мислим, слушајте судија, ја ту касету сам оставио за успомену, ја нисам то гледо једно 4-5 година, ја мислим, из мог сећања да има он негде на снимку томе, е сад, ја бих требао прегледати ту касету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас има ако сам добро схватио тамо је Савић, тамо је неки Пеђа.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Али, не, не, на читавој касети, то је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је неки Пеђа Сомборац?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај интервју са Нином Брајовић.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Али читаву касету кад гледате од почетка до краја ја мислим да има негде да и Гага ту сниман, али зато кажем то би било пожељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо Вам омогућити да Ви то погледате негде на миру, знате, ућићете у неку просторију наредних дана, видећемо кад буде.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, није проблем, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо кад буде згодно, па да Ви то све прегледате и ако видите онда ћете нам рећи преко Вашег браниоца, ту и ту, на тој и тој минутажи је ли, препознајете и себе и Цвијановића и неке друге људе који су интересантни да се помену, наравно сведоке сараднике.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Јер ја мислим једно време и да је Савић носио такву капу и носило је доста од што ја кажем из Ђанијевог групе, његови ти момци комшилук исто су имали 4–5, ја мислим да је један Жоља што су га звали да је и он носио, носило је па један број људи, 10–15 људи то је доста кад се види, а стално се ту крећу у том видокругу.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: За време, односно кад је отишао за Норвешку с којим пасошем је отишао?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам отишао са хрватским пасошем који смо добили бесплатно од Дистрикта тог УН од хрватских власти су биле приморане да нам дају свима документе за путовања.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Је ли икада, значи, био у Канади, а нарочито да ли је био од 2003. па на овамо?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја сам од 1998. дошао у Норвешку, то је било 21. април, затражио азил, био сам у азилском кампу до децембра 1999. онда нас је једна општина узела у Норвешкој, такав је систем, и од тада до сад нисам изашо из Норвешке, цело време сам био у Норвешкој пријављен на адреси ди сам живио и радио.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли може да се изјасни каква је судбина његовог оца и кад он за то сазнаје?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Па то могу, о мом оцу сам чуо да је убијен кад, негде у јануару 1992., јел кад је, стално смо тражили контакт преко Црвеног крста да добијем сестру и мајку. Моја сестра је удата за Хрвата и њен муж је био исто у рату у хрватској војсци, она је родила 1991. и моја мајка и отац они су отишли код њих да виде прво унуче, а у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: На Паг, на Паг оток Паг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Острво Паг?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, острво Паг, то ми је исто поручила моја девојка Татјана ондашња преко једног човека што је радио с њом у социјалном, она је била секретарица у социјалном, ја сам за то време био већ у Негославцима, и она ми је рекла да ће моји родитељи ићи да виде унуче и кад су они отишли то се већ заратило у Вуковару, није мого, ја сам мислио да се мој отац није ни вратио, али после од мајке сам дознао и од комшија да се он вратио, а то сам дошо, кад сам дошо у Борово у стан ди су живили родитељи да видим стан, да га обиђем, затворим, комшиница ми је рекла да су мог оца и једног старог полицајца у пензији Николу Цинцаревића одвели хрватски војници и за њим се губи читав траг, кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви то сазнали да су их одвели?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: То је било, то сам дознао ту причу у јануару од комшинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јануару 1992. године?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да, и онда сам отишо на патологију у Вуковар и тамо је био списак да је нађен мртав мој отац и сахрањен на гробљу и сахрањен је под именом и презименом јер су га познавали људи тамо и после је мајка направила споменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вам је мајка била у то време током јесени?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Цело време мајка је била у Хрватској и остала је у Хрватској скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не, на Пагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А она је остала тамо на Пагу са ћерком?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Код ћерке своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А отац се вратио овамо?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви нисте имали никакав контакт са њим ни сазнања?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Никакав контакт, ништа нисам имао, задњи пут сам оца и мајку видио то је био 10. мај кад сам се поздравио с њима и рекли смо куд који, они су стари људи, мој отац је био 1936.годиште, тако да је отишо тамо, вратио се и тако несретно настрадао, то сам дознао тек касније, јер сам мислио тек кад сам дознао кад смо добили преко Црвеног крста, ал смо онда негде у јануару да се може звати ко има фамилију у другим републикама и тако да сам дознао, и мајка је остала цело време пошто је стара и она је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим сестре нисте имали других сродника?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Не, само рођену сестру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само рођену сестру?

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Само рођену сестру.

Адв. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Немам више питања судија за сад, с тим да бих замолио да ако је икако могуће да кад буде он вршио увид у ту касету или ЦД већ како је, да будем и ја присутан, значи чисто олакшаће, значи мислим и вама, а и вероватно даљи ток поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав проблем, ви се договорите кад вама одговара.

Адв. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Апсолутно, може, с ким год треба да се договорим само реците и завршићемо то. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања окривљеном нема, окривљени нема ништа више да изјави. Можете сести.

Адв. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Пре тога онда у сваком случају ја бих имао један предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само изволите.

Адв. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Па бих волео да се Веће изјасни, па имајући у виду све ово судија што смо до сад чули од окривљеног у разним фазама, значи и у истрази и у оном поступку за Овчару где је саслушан као сведок, а и данас, а нарочито се односи на питање основа за притвор, како је основ за притвор овде била опасност од бекства и како се кроз цео овај поступак, колико сам ја успео да видим, упорно формулише да је он био у бекству, ја мислим да је он данас довољно доказао да се ни једног дана јединог није крио,

то је под један. Под два, он има хрватски пасош који је истекао и тај се пасош налази овде у списима предмета, никакву другу било какву личну исправу нема, једина земља фактички у коју би он могао да оде јесте Норвешка која га је већ изручила, изручила би га наравно опет ако би бежао, у Србији се налази, а у Хрватску не може јер га тамо чека осуда на 12 година затвора у одсуству без икаквог доказа и тако даље, и тако даље, Хрватска је последња земља у коју би он икада ишао, имајући све то у виду ја сматрам да више не стоје разлози, ако су икад стајали, па мислим да смо их данас рашчистили да ти разлози не стоје за одређивање притвора. С друге стране сматрам да то може да буде замењено другом мером, а то значи да се он јавља сваких 7 дана или 3 дана или по одлуци суда, било суду, било полицији где ви процените. Што се тиче пријаве његове боравишне, ја сам спреман да га ја пријавим и да он живи код мене у стану док му не нађем ја стан, значи судија он нема средстава да се сам издржава, ја бих га издржавао, значи ја преузимам то на себе, није уобичајено претпостављам од стране одбране, ја сматрам да то ипак могу да предложим, значи док му не нађем стан он би био код мене у стану на мојој адреси коју Вам ја могу дати и апсолутно све проверљиво. Он не би контактирао са било ким изузев евентуално са мајком и сестром и евентуално са супругом али искључиво под надзором лица које суд одреди, ако дозволи и у време које суд одреди и искључиво значи на тему деце, а никако на тему било каквог сведочења, изјава или било чега. С тога сматрам да суд узме у обзир ово посебно што је значи ово био једини основ за одређивање притвора, ништа друго. Он нема где да бежи све и да хоће, тако да предлагем да му суд укине притвор, а уз сва ова осигурања и која друга суд буде проценио да су потребна, значи ја сам спрема да преузем на себе да живи код мене док му стан не нађем и то све уз сагласност Већа или полиције или већ било кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта каже колега заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се предлогу браниоца, сви разлози због којих је притвор одређен па после и продужен, стоје и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Бранилац оптуженог адвокат Цвејић предлага укидање притвора према оптуженом уз објашњење и разлоге који су евидентирани аудио техником у суду, а заменик тужиоца за ратне злочине се противи овом предлогу налазећи да сви разлози због којих је притвор својевремено одређен стоје и даље.

Након већања и гласања суд је донео председник већа јавно објавио следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог одбране оптуженог Сирета Дамира да се према овом оптуженом притвор укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Налазимо да разлози због којих је притвор одређен и даље стоје, да се у том смислу још увек и за сада ништа није променило, па смо из тих разлога предлог о укидању притвора одбили.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за:

23. фебруар 2009 године,
са почетком у 09:30 сати,

судница бр.4 зграде овог суда, што присутни узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати, а на који позвати сведоке: Цвијановић Драгана, Бакарић Борислава, Петковић Недељка и Јанков Бобана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас добро схватио господине Сирета Ваша супруга бивша живи на овој адреси која се овде налази у спису у Норвешкој јел тако? Молим. То је ова адреса која се води као Ваша коју сте нам Ви сада исправили, биће неопходно и њу саслушати као сведока, како ћемо то организовати видећемо још, да ли ће то ићи путем највероватније путем видео конференцијске везе, али кажем о том по том. За сада ћемо позвати ову четворицу сведока за овај судећи дан, потом ће имати сведоке сараднике следећи пут и тако, а ви колега, значи ево јавићемо вам па ћемо видети у договору са сарадником кад вам одговара да се то погледа, видећемо и какве су обавезе ових наших људи из технике јер сад нешто баш имају пуно посла. Кажите, само приђите и укључите микрофон мора бити евидентирано то.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Ја имам једну молбу, ја сам добио све транскрипте са Овчара али нисам добио, ја сам сведочио 17.11. то сам добио, али нисам добио од 17.11. други део суђење и ово задње суђење, па бих Вас молио ако могу да добијем транскрипте тих задњих и данашњег дана мога да имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ћете добити чим буде урађено, а није никакав проблем да добијете и остало.

ОПТ. ДАМИР СИРЕТА: Само то, да добијем транскрипте да Вам не пишем кад смо већ овде. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА